

Regeling van de Minister van Financiën van 28 januari 2019, 2019-11443, directie Financiële Markten, tot wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft en de Vrijstelingsregeling Wft in verband met de bilaterale overeenkomst tussen de EU en de VS met betrekking tot prudentiële maatregelen voor verzekering

De Minister van Financiën,

Gelet op de artikelen 2:26d, derde lid, en 3:3 van de Wet op het financieel toezicht;

BESLUIT:

ARTIKEL I

Na artikel 1 van het Besluit aangewezen staten Wft wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1a

1. Als staat in de zin van artikel 2:26d, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht wordt aangewezen: de Verenigde Staten van Amerika.
2. Het eerste lid is slechts van toepassing met betrekking tot herverzekeraars met zetel in de Verenigde Staten van Amerika die voldoen aan de eisen, bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake prudentiële maatregelen betreffende verzekering en herverzekering (PbEU 2017, L 258).

ARTIKEL II

In de Vrijstelingsregeling Wft wordt na paragraaf 3.1A. een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 3.1AA. Herverzekeraars

Vrijstelling als bedoeld in artikel 3:3 van de wet

Artikel 18aa

Herverzekeraars met zetel in de Verenigde Staten van Amerika die voldoen aan artikel 3, vierde lid, van de bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake prudentiële maatregelen betreffende verzekering en herverzekering (PbEU 2017, L 258) zijn vrijgesteld van het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen, met uitzondering van de artikelen 3:5, 3:6 en 3:7.

ARTIKEL III

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 april 2019.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Minister van Financiën,
W.B. Hoekstra*

TOELICHTING

Algemeen

De bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake prudentiële maatregelen betreffende verzekering en herverzekering (PbEU 2017, L 258) beoogt voor zover het herverzekeraars betreft vooral de wederzijdse opheffing van lokale vestigingseisen voor herverzekeraars met zetel in een van de overeenkomst sluitende partijen (de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika) en de afschaffing van de eis dat een herverzekeraar een onderpand aanhoudt in het gastland als zekerheid voor de aangegane verplichtingen aldaar. Artikel 3, eerste tot en met derde lid, van de overeenkomst houdt in dat de behandeling van herverzekeraars met zetel in de Verenigde Staten (VS) niet mag resulteren in een minder gunstige behandeling dan die van lidstaatherverzekeraars. In feite betekent dit dat herverzekeraars met zetel in de VS moeten worden behandeld als lidstaatherverzekeraars.

Het is dus niet meer toegestaan van herverzekeraars met zetel in de VS te verlangen dat zij, voordat zij een herverzekeringsovereenkomst sluiten met een verzekeraar met zetel in een lidstaat van de EU, eerst een bijkantoor openen en onderpand voor aldaar aangegane verplichtingen aanhouden. Nederland stelde deze eisen overigens niet, maar controleerde wel of de herverzekeraar solvabiliteit aanhield zoals geëist op grond van de richtlijn solvabiliteit II. Die eis is niet in overeenstemming met de overeenkomst (zie artikel 3, vierde lid, onderdelen a en b).

Teneinde hieraan te kunnen voldoen, dienen herverzekeraars met zetel in de VS te worden behandeld als lidstaatherverzekeraars en daarvoor is nodig de VS aan te wijzen als staat waar het toezicht in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wet op het financieel toezicht (Wft) beoogt te beschermen. Het nieuwe artikel 1a van het Besluit aangewezen staten Wft voorziet hierin.

Ook kunnen in geval van een bijkantoor in Nederland van een dergelijke herverzekeraar geen eisen meer worden opgelegd met betrekking tot bijvoorbeeld de solvabiliteitseisen en rapportage-eisen. Voor herverzekeraars met zetel in de VS gelden de solvabiliteitseisen van de zetel, zoals blijkt uit artikel 3, vierde lid, onderdelen a en b, van de overeenkomst. Dit past bij home country control en is in lijn met artikel 3, derde lid, op grond waarvan de Nederlandsche Bank niet meer mag vragen naar de solvabiliteit. Daarom is ook de Vrijstellingsregeling Wft in lijn met het home country control beginsel aangepast (zie artikel 18aa).

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat de bilaterale overeenkomst met de VS verder gaat dan het gedelegeerd besluit (EU) 2015/2290 van de Commissie van 12 juni 2015 betreffende de voorlopige gelijkwaardigheid van de solvabiliteitsstelsels die van kracht zijn in Australië, Bermuda, Brazilië, Canada, Mexico en de Verenigde Staten en van toepassing zijn op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met hoofdkantoor in derde landen (PbEU 2015, L 323). Ingevolge dat besluit kan bij de berekening van de groepssolvabiliteit, indien van die groep een herverzekeraar met zetel in de VS deel uitmaakt, rekening worden gehouden met het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals voorgeschreven voor die herverzekeraar. In feite is het besluit wat betreft herverzekeraars met zetel in de VS achterhaald omdat de overeenkomst voor die herverzekeraars veel verder gaat.

Nalevingskosten

Aangezien geen vergunning meer wordt gevraagd van een herverzekeraar met zetel in de VS die een bijkantoor in Nederland wil openen en geen toezicht meer wordt gehouden op dat bijkantoor zouden de nalevingskosten dalen. Er zijn evenwel geen bijkantoren in Nederland van herverzekeraars met zetel in een staat die geen lidstaat is en dus ook niet van herverzekeraars met zetel in de VS. In theorie kan er echter een bijkantoor worden geopend en daarom wordt op basis van de volgende berekening enig idee gegeven van de nalevingskosten die zouden worden bespaard.

De behandeling van de vergunningaanvraag kost 22.400 euro. Daarbij komt dat de verzekeraar de benodigde gegevens voor de vergunning eerst zal moeten verzamelen. De verzameling van de gegevens bedoeld in artikel 2:26e eerste lid, onderdelen a tot en met e, en h, van de Wft worden gesteld op een maand werk, dus $160 * 37$ euro = 5.920 euro. De meeste tijd zal gemoeid zijn met de berekening van de solvabiliteit (artikel 2:26e, eerste lid, onderdelen f en g). De berekening dient immers te geschieden op basis van de richtlijn solvabiliteit II en dat is een regime waarmee een herverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is, niet bekend mee zal zijn. Uitgangspunt is dat de herverzekeraar hiervoor een deskundige zal inschakelen en dat deze deskundige samen met een vertegenwoordiger van de verzekeraar hier twee maanden mee bezig zullen zijn. Uitgaande van twee deskundigen die acht weken hiermee bezig zijn: $640 * 56 = 35.840$ euro. De kosten komen daarmee op

41.760 euro. In sommige gevallen moet rekening worden gehouden met het hiervoor reeds genoemde gedelegeerde besluit (EU) 2015/2290 van de Commissie van 12 juni 2015. Maakt de herverzekeraar deel uit van een groep en is het besluit van toepassing, dan is deze solvabiliteitsberekening niet meer nodig, omdat het solvabiliteitsstelsel van de VS voorlopig gelijkwaardig is verklaard. In dat geval blijven de totale kosten beperkt tot 28.320 euro.

Hierbij zouden nog de toezichtkosten komen, maar omdat er geen bijkantoren in Nederland zijn van herverzekeraars met zetel in een staat die geen lidstaat is, is het niet mogelijk hiervan een beeld te geven. Als gevolg van de overeenkomst vervallen deze kosten voor het openen van een bijkantoor. Daarentegen hebben wel 79 herverzekeraars met zetel in een niet aangewezen staat genotificeerd voor dienstverrichting naar Nederland, waaronder vier herverzekeraars met zetel in de VS. De Nederlandse Bank brengt geen kosten in rekening voor een notificatie en evenmin worden toezichtkosten in rekening gebracht. Wel moet een herverzekeraar kosten maken om de gegevens te verzamelen die bij de notificatie moeten worden verstrekt. Deze kosten zijn als volgt berekend.

De verzameling van de op grond van het Besluit Marktoegang financiële ondernemingen Wft voor notificatie benodigde gegevens bedoeld in artikel 11e, eerste lid, onderdelen a tot en met h en j, van dat besluit zijn gesteld op 4 uur * 37 euro = 148 euro. Ook bij de notificatie zal de meeste tijd gemoeid zijn met de berekening van de solvabiliteit (artikel 11e, eerste lid, onderdeel i). Hiervoor wordt verwezen naar hetgeen is opgemerkt ten aanzien van het openen van een bijkantoor. De totale kosten zouden 35.988 euro of 148 euro bedragen. Als gevolg van de overeenkomst vervallen deze kosten geheel.

Consultatiereacties

Er zijn geen consultatiereacties ontvangen.

Artikelsgewijs

Artikel I

Ingevolge het nieuwe artikel 1a van het Besluit aangewezen staten Wft is de VS aangewezen als staat in de zin van artikel 2:26d, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht, mits voldaan wordt aan de eisen genoemd in artikel 3, vierde lid, van de overeenkomst. Ingevolge artikel 2:26d, derde lid, Wft heeft een herverzekeraar met zetel in de VS geen vergunning nodig voor het openen van een bijkantoor, waardoor die herverzekeraar wordt behandeld als een lidstaatherverzekeraar (zie artikel 2:26c Wft). Er gelden dan geen Nederlandse kapitaaleisen, informatieverplichtingen en gedragseisen. Hetzelfde geldt indien een dergelijke verzekeraar diensten wil verrichten naar Nederland op grond van artikel 2:26f, vijfde lid, Wft. Deze verzekeraar hoeft daarvoor dan geen notificatieprocedure te volgen.

De overeenkomst bepaalt al dat indien een herverzekeraar niet meer voldoet aan de eisen en hij ook niet tijdig weer weet te voldoen aan die eisen, de voordelen van de overeenkomst niet meer op hem van toepassing zijn. De toezichthouder zou dan bijvoorbeeld kunnen besluiten dat die herverzekeraar wel onderpand moet gaan aanhouden of geen overeenkomsten meer mag sluiten in Nederland.

Artikel II

Ingevolge de overeenkomst moeten herverzekeraars met zetel in de VS worden behandeld als herverzekeraars met zetel in een andere lidstaat. Voor het lopende toezicht is dit bereikt door in het nieuwe artikel 18aa van de Vrijstelingsregeling Wft vrijwel alle bepalingen van het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen uit te zonderen. Het toezicht op deze herverzekeraars wordt immers uitgeoefend door de toezichthoudende autoriteiten van de VS.

Artikel III

De overeenkomst is op 4 april 2018 in werking getreden. Ingevolge artikel 9 van de overeenkomst is het de bedoeling dat partijen vanaf die datum geen met de overeenkomst strijdige maatregelen meer treffen. De bedoeling is dat partijen maatregelen treffen om de overeenkomst zo spoedig mogelijk te implementeren. Daarom is gekozen om de aanwijzing van de VS zo spoedig mogelijk in werking te laten treden, rekening houdend met de vaste verandermomenten voor ministeriële regelingen. Voor de goede orde wordt opgemerkt dat de ondertekening van de overeenkomst plaatsvond op 22 september 2017. Ingevolge artikel 10, tweede lid, onderdeel g, van de overeenkomst zou dat betekenen

dat de uiterste datum van toepassing van het onderhavige besluit 22 september 2019 zou zijn.

*De Minister van Financiën,
W.B. Hoekstra*